

Alex Burkart

Od 15. století, kvantového skoku lidstva přes rok 1879 do roku 1899

„Jiná teorie činí černou smrt [mor] a z ní vyplývající změny světového názoru ve 14. století, zodpovědnou za renesanci. Vedla k tomu, že se lidé stále více soustřeďovali na věci pozemské, místo na spiritualitu a věci onoho světa.“

Wikipedia

Urazili jsme již notný kus cesty. Vycházejí od Adama a Evy, přes prapočátek na Saturnu, jsme nyní došli až k poznání vlastní svobody. Můžeme být svobodnými stvořiteli, to je náš nádherný boží dar. Ale abychom si svobodu zasloužili a abychom mohli rovněž splnit naše poslání na současné Zemi, abychom přišli do LÁSKY (viz [2]), musíme se utkat s *temnými silami*, s *mocnostmi temna*. Nebot bez tohoto protipólu, bez zla, nemůže existovat opravdová láska, jaká se ukazuje ve své nečistější, nejvyšší podobě, v lásce k nepříteli. Avšak ještě než vám představím své další úvahy, chtěl bych vám poskytnout stručný náčrt posledních století a hlavních okamžiků zvrátů z pohledu DUCHOVNI VĚDY.

Jak jsem se již zmínil, podle Steinera začala v roce 1413 nová epocha lidstva, *epocha duše vědomí*. Tato pátá poatlantská epocha bude trvat 2 160 let, tzn. asi do roku 3753 našeho letopočtu. V této vývojové fázi bude (muset být) boj proti materialismu stále urputnější. To je naše velká a nevyhnutelná výzva, protože jen tak budeme moci plně rozvinout v nás dřímající síly lásky.

Co jsme prožívali v 15. století ve vnějším světě v renesanci, například překonání středověku, v dílech Leonarda da Vinciho (1452—1519), učení Mikuláše Kusánského (1401—1464), převratný Kolumbův (1451—1506) objev, díla Giordana Bruna (1548-1600), v Lutherově (1483-1546) reformaci, rozkvět přírodních věd s Galileem Galileo (1564—1642), Mikuláše Koperníka 1473— 1543) a Johanna Keplera (1571-1630) mělo duchovní odezvu v rozkvětu duše vědomí. Rozvoj ve vnějším světě se projevuje jako silný příklon ke statkům materiálním.

Nezadržitelný „vzestup“ materialismu začal již v polovině 19. století, podle Steinera konkrétně kolem roku 1841. K myslitelům oněch časů náleží mimo jiné Ludwig Buchner (1824-1899), jeho kniha *Kraft und Stoff* (1855) se stala do jisté míry biblí materialismu a

rovněž evangelický teolog David Friedrich Strauss (1808—1874), který prohlásil materialismus za základ nového Evangelia. Karel Marx a Bedřich Engels přišli s dialektickým materialismem, z něhož vycházel komunismus, v základě dobře myšlená, ale nerealizovatelná utopie sociální spravedlnosti, založená bez ohledu na duchovnu čistě na půdě materializmu.

Rudolf Steiner uvedl v roce 1917 v cyklu přednášek, co duševního, takřkajíc „za kulisami“ se ve skutečnosti odehrálo:

Několikrát jsem poukazoval na to, jak důležitá je polovina 19. století, obzvláště čtyřicátá léta, pro duchovní vývoj evropské a americké části lidstva. Řekl jsem, že materialistický vývoj rozumu na Zemi dosáhl do jisté míry svého vrcholu, vrcholu vzdělání toho, co bychom mohli nazvat rozumovým chápáním vnějších neživých věcí, které se nechce přiblížit živému.

Podobné události — a my dnes stojíme cele pod vnějšími vlivy těchto událostí a ještě dlouho se z jejich vlivu nevymaníme — podobné události mají hluboký základ v událostech duchovního světa. A pátráme-li po událostech duchovního světa, které našly vnější pozemský výraz v tom, co jsem právě popsal, musíme poukázat na boj, přímo jistý druh války v duchovním světě, který skončil v okamžiku, o němž jsem již rovněž několikrát hovořil a který spadá do podzimu roku 1879. O těchto věcech si budete moci udělat správnou představu, budete-li mít na mysli boj odehrávající se v duchovních světech, který trval bez ustání celá desetiletí, od čtyřicátých let do podzimu roku 1879.

Boj, který se odehrával, můžeme označit jako boj duchovních bytostí, náležející do osazenstva bytostí z hierarchie archandělů, které můžeme označit rovněž jako Michael, tedy boj Michaela a jeho osazenstva proti ahrimanským mocím ...

Chcete-li mít ještě přesnější představu, spojenou s konkrétním jménem a chcete-li ji plodně využít pro současný život, mějte na paměti, že lidské duše, které se narodily právě ve čtyřicátých letech 19. století, prodělaly první fáze tohoto boje mezi Michaelovým osazenstvem a ahrimanskými moc-

nostmi ještě v duchovním světě. Lidé, kteří se narodili ve čtyřicátých letech 19. století tedy přihlíželi, jistým způsobem ještě před narozením, jako duše, počátku tohoto duchovního boje. Budeme-li to mít na mysli, budeme mít rovněž pochopení pro vnější i niterné osudové události těchto lidí, konkrétně pro jejich duševní rozpoložení. Tento boj se tedy odehrával ve čtyřicátých, padesátých, šedesátých a sedmdesátých letech a skončil na podzim 1879, kdy zvítězil Michael a jeho přívrženci.

Co to znamená dnes? Chceme-li něco takového správně pochopit, můžeme si opět pomoci obrazem, který přetrval vývoj lidstva: obrazem boje Michaela s drakem. Je přirozené, že boj Michaela s drakem se objevuje ve vývoji lidstva na nejrůznějších místech a setkáváme se s ním častěji. Můžeme jej charakterizovat tak, že pokaždé, kdy se podobný boj Michaela s drakem odehrává, odehrává se obdobně, jako ve čtyřicátých letech 19. století, avšak pokaždé o jiné statky, s jinými škodami a nevýhodami; jisté je, že určité ahrimanské tlupy budou neustále usilovat o to, aby zůstaly v tom či onom vývoji světa a že budou vždy poraženy. Byly poraženy - ale, jak jsme si řekli, v duchovním světě - na podzim roku 1879.

Tyto události jsou mimořádně zajímavé, především pro ty, kteří chtějí vidět historii úplně nově, neboť zde je historie živá, hmatatelná. Při bližším pohledu na dobu kolem roku 1879 se setkáte se vzrušujícími událostmi a souvislostmi, mimo jiné se vznikem takzvané *eugeniky*, „rasové hygieny“ Dr. Alfreda Ploetze, která později, ještě zvrácenější, se stala rasovým učením národních socialistů, ale setkáváme se i se založením teosofické společnosti Heleny Blavatské.

Podle Steinera má během zmíněných 2 160 let páté poatlantické epochy převzít panování celá řada archandělů. Od roku 1879 to byl úkol Michaelův a patřilo k němu i vítězství nad drakem a vyhnání draka na Zemi; proto je lidstvo od té doby bez ustání tak masivně konfrontováno s ahrimanskými silami. Z toho tedy plyne, že rok 1879 můžeme považovat za rok osudový. Toto „*Zřícení duchů temnoty*“ jak tuto událost nazval Steiner, je v roce 1879 posledním okamžikem duchovního boje, který podle Steinera začal v roce 1841:

„Jde o to, že od roku 1841 se v duchovních oblastech odehrával duchovní boj mezi jistými duchovními bytostmi z vyšších regionů a nadřizenými bytostmi.“

GA 178, str. 105

Rok 1871 vedl podle zákonitostí, jak je vyzoroval Steiner, jako zrcadlový obraz roku 1841, k první světové válce:

Věci se odehrávají v cyklech, tzn. po určitých periodách. A co se odehrává zde ve fyzickém projektu, je stále určitý druh projekce, stín toho, co se odehrává v duchovním světě. Odehrává se jen to, co se dříve odehrálo v duchovním světě. Dejme tomu, že tato čára [viz obrázek] představovala práh, tedy hraniční čáru, úroveň hranice duchovního a fyzického světa, takže to, co jsem právě řekl, bychom mohli charakterizovat asi takto: Dejme tomu, že cosi, co můžeme označit jako duchovní událost — např. boj Michaela s drakem — se nejprve odehraje v duchovním světě. Boj skončí tím, že drak je uvržen z nebe na Zemi. Na Zemi se to projeví jako završení jednoho cyklu, to znamená, že okamžik události, kvůli níž byl drak uvržen na Zemi, je časově stejně vzdálený, jako tento okamžik od začátku

(

duchovní události. Chtělo by se říci: Ranní červánky, první počátek, první popud k boji Michaela s drakem v 19. století byl rok 1841. Obzvláště živo bylo v roce 1845. Od roku 1845 do roku 1879 uplynulo 34 let, od roku 1879 počítejme dalších 34 let a dostaneme zrcadlový obraz: Máme rok 1913, rok předcházející roku 1914. Vidíte, že ve fyzickém plánu se projevuje zrcadlový obraz rozhodujících příčin duchovního boje, boje, který začal v roce 1913. A vezměte si všechny roky 1841 či 1879 a 1917! Rozhodujícím rokem 19. století byl rok 1841, jeho zrcadlovým obrazem je rok 1917. A nikdo se nemusí pozastavovat nad tím, co se stane, uvědomí-li si, že ony snahy, které začaly tam nahoře v duchovním světě ahrimanské hordy, kdy začal boj Michaela s drakem, se zrcadlí právě v roce 1917. Události fyzického světa, odehrávající se ve fyzickém plánu, opravdu pochopíme jen tehdy, budeme-li vědět, jak se připravují v duchovním světě.

Rok 1899 byl pro lidstvo dalším osudovým rokem, jeho původ byl však v jiném vesmírném cyklu. Moudří staré Indie vyprávěli o „čtyřech velkých světových epochách“, tzv. *yugas*. Ty, mezi nimi i „zlatá epocha“, již Indové označují jako *sattvayuga*, znali i řečtí zasvěcení, přičemž „zlatý“ znamená nově oživující vztah k Bohu. Během této epochy se završí proces duchovního procitnutí lidského vědomí: Lidé se opět spojí s Bohem, s nímž se před tím rozešli a setrvali v *období temna, káli yuga*. Tato éra temna byla podle Steinera zakončena v roce 1899. V době nejhlubšího materialismu započal vzestup lidstva, ústředním tématem se stala spiritualita, což se dodnes projevuje nesmírným množstvím spirituálních hnutí a vlnou esoteriky.

... tak je pravda, že v současnosti žijeme ve správné době. Období, jež nazýváme temným středověkem, započalo roku 3101 před Kristem, dosáhlo vrcholu když Kristus přijal tělo a završilo se na konci 19. století. Éra *káli yuga* dosáhla vrcholu v roce 1899 a my jdeme vstříc období, v němž se přirozeným způsobem opět mezi lidem rozvinou nové síly a schopnosti, které se ještě v první polovině tohoto století zcela jasně a zřetelně projeví. Tyto nové síly a

)

schopnosti budeme muset pochopit. Zejména to lidstvo, jež pochopilo úlohu duchovní vědy, bude muset pochopit, že takový vzestup k duchovnu je opět možný. Neboť v důležitých časech, následujících po roce 1930, budou někteří lidé schopni rozvíjet vyšší síly a bude tak viditelnější to, co nazýváme éterickým tělem. Éterické jasnovidné síly se začnou rozvíjet a projevovat u stále většího počtu lidí.

I v období kolem roku 1900 je možno pozorovat podobný „velký rozmach“ lidstva, na osobnostech, jakými byli Sigmund Freud, Albert Einstein, Rudolf Steiner a mnozí jiní, spočíval začátek nové epochy. To znamená, že smíme a můžeme rozvíjet mimořádné spirituální síly. Avšak k „rozvíjení“ patří právě i střetnutí s oněmi temnými silami, které vyhnal Michael na Zemi. Samozřejmě by bylo na této planetě bez těchto ahrí manských sil mnohem lépe a bytí by bylo daleko méně namáhavé. My je však potřebujeme, abychom našli universální lidskou lásku: temné bytosti nám slouží tím, že nás nutí bojovat o LÁSKU a SVOBODU. Na naší straně stojí nadto *všichni* Michaelové a Kristové, podporují nás, pomáhají nám, abychom v bojích vítězně obstáli a abychom tak dosáhli svobody. K ničemu nás však nenutí ani oni, ani ostatní „praví“ zasvěcení a spirituální učitelé nové doby: Rudolf Steiner, Ivanhof, Deunov, Daskalos a další.

Tímto krátkým přehledem dalších vesmírných událostí zde na Zemi se naše společná cesta, stejně napínavá jako rozmanitá a náročná, chýlí ke konci. Zbývá nám již jen krátké ohlédnutí do minulosti a jakýsi výhled do budoucnosti, s ohledem k našim průvodcům, temným, i s ohledem na archanděla Michaela.